

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 136 / 2013

privind soluționarea contestațiilor depuse de
S.C .X. SRL din .X., județul .X.

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția
Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/11.02.2013

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili prin adresa nr..X./07.02.2013, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/11.02.2013 asupra contestațiilor formulate de **S.C .X. SRL** cu sediul în municipiul .X., str.Portului, nr.X, județul .X., Cod de identificare fiscală RO X.

S.C .X. SRL contestă Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.11.2012 și nr..X./03.12.2012 emise de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili pentru suma de .X. lei reprezentând:

- .X. lei penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale rămase de plată din Decizia de eșalonare la plată nr..X./13.02.2012, individualizate ca obligații de plată prin Declarația 112 nr.INTERNT -22/21.06.2011;
- .X. lei penalități de întârziere calculate pentru ratele de eșalonare neachitate în temeiul art.12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare.

În raport de data comunicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.11.2012, respectiv **19.11.2012**, așa cum rezultă din confirmarea de primire, aflată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fiind expediată prin poștă la data de **14.12.2012**, conform plicului existent în original la dosarul cauzei.

În raport de data comunicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată de accesorii nr..X./03.12.2012, respectiv **18.12.2012**, așa cum rezultă din confirmarea de primire, aflată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fiind expediată prin poștă la data de **17.01.2013**, conform plicului existent în original la dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.(c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se în anexa 2 la poziția X din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3565/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C .X. SRL**, coroborat cu pct.9.5 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se precizează: ” *În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei* “.

I. În susținerea cauzei, contestatoarea aduce următoarele argumente:

Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.11.2012, contestatoarea arată că prin adresa nr..X./25.06.2012 a solicitat punerea în executare a dispozițiilor Sentinței Civile nr..X./02.12.2011 prin care s-a dispus suspendarea Deciziei nr.X/21.09.2011, sentință executorie de drept conform art.14 alin.4 din Legea nr.X/2004 și redistribuirea plăților efectuate în contul Deciziei nr.X/21.09.2011, pentru obligațiile fiscale aferente lunilor aprilie și mai 2012.

S.C .X. SRL a beneficiat de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea eșalonării la plată a obligațiilor bugetare, conform Deciziei de eșalonare la plată nr..X./05.09.2011, comunicată în data de 05.10.2011.

Ulterior, după data emiterii deciziei de eșalonare la plată, Agenția Națională de Administrare Fiscală a emis Decizia nr.X/21.09.2011, în sumă de .X. lei, cuprinzând accesorii aferente perioadei 2010 - 2011, anterioare datei eliberării certificatului de atestare fiscală (07.06.2011) care a stat la baza eșalonării la plată.

În luna decembrie 2011 societatea a achitat către Agenția Națională de Administrare Fiscală, din resurse proprii și împrumutate suma de .X. lei care reprezenta toate datoriile curente și restante comunicate de ANAF prin documente oficiale, în vederea închiderii eșalonării la plată care se desfășura în condiții improprii, permanent existând puncte de vedere diferite privind condițiile de menținere a eșalonării, respectarea destinației sumelor plătite de societate, cuantumul penalităților amânate la plată în vederea anulării.

Cu adresa nr..X./16.02.2012 înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr..X./16.02.2012, **S.C .X. SRL** a solicitat ANAF să constate achitarea integrală a datoriilor și să emită Decizia de finalizare a eșalonării la plată și Decizia de anulare a obligațiilor fiscale accesorii amânate la plată, în sumă de .X. lei.

Contestatoarea susține că încălcând reglementările legale în domeniu, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2011, modificată cu Ordonanța Guvernului nr.30/2011, Agenția Națională de Administrare Fiscală a emis Decizia nr..X./13.02.2012, comunicată în data de 04.04.2012, de modificare a Deciziei de eșalonare la plată, pentru suma de .X. lei, rezultată ca urmare a recalculării fără bază legală a majorărilor/dobânzilor pe perioada eșalonării și a redistribuirii plăților efectuate de societate pentru acoperirea acestora, modificând astfel, destinația plăților efectuate de societate.

Contestatoarea mai arată că, la termenul de plată din 25.06.2012, societatea nu a avut lichiditățile necesare achitării datoriilor scadente (amânate la plată) ale lunii aprilie 2012 și pentru a evita pierderea eşalonării a solicitat prin adresa nr..X./25.06.2012 punerea în executare a Sentinței Civile nr..X./02.12.2011 și redistribuirea sumelor achitate în contul Deciziei nr..X./21.09.2011, pentru obligațiile fiscale aferente lunilor aprilie și mai 2012.

Ulterior, prin adresa nr..X./30.07.2012, societatea contestatoare precizează că ANAF a comunicat societății că a solicitat punct de vedere de la Direcția Juridică și că urmează să-i fie comunicat răspunsul.

Fără a da curs sau a trimite un răspuns concret cererii societății nr..X./25.06.2012 privind redistribuirea plăților și încălcând dispozițiile Sentinței civile nr..X./02.12.2011, Agenția Națională de Administrare Fiscală a emis Decizia nr.X/08.08.2012 de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale și Decizia nr.X/08.08.2012 de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere, contestată în termen de societate, respinsă de ANAF prin Decizia nr..X./22.11.2012, comunicată în data de 10.12.2012.

Contestatoarea invederează că prin Decizia nr..X./01.11.2012, contestată, au fost calculate penalități în sumă de .X. lei reprezentând 10% din totalul ratelor de eşalonare neachitate, conform art.12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2011, penalități datorate în cazul pierderii eşalonării la plată, situație în care nu se regăsește **S.C .X. SRL**.

În consecință, contestatoarea solicită admiterea contestației și anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.11.2012, pentru penalități în sumă de .X. lei.

Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012, contestatoarea arată că la data de 03.12.2012, Agenția Națională de Administrare Fiscală a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X, pentru suma de X lei, prin care au fost calculate accesorii pentru obligațiile fiscale cuprinse în eşalonare și neachitate până la data de 25.06.2012 și pentru obligațiile fiscale aferente lunilor aprilie – octombrie 2012.

La data de 05.12.2012, Agenția Națională de Administrare Fiscală corectează accesoriile calculate la impozitul pe salarii pentru lunile iunie și iulie 2012 cu suma de .X. lei, conform Deciziei de corecții nr..X. și respectiv Deciziei de corecții nr..X..

Contestatoarea menționează că aceste corecții efectuate de către Agenția Națională de Administrare Fiscală diminuează cuantumul obligațiilor de plată

stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012, cu suma de .X. lei, rămânând ca obligație de plată suma de .X. lei.

Contestatoarea susține că pentru obligațiile fiscale care au fost cuprinse în eșalonarea la plată conform Deciziei de eșalonare nr..X./13.02.2012 și neachitate până la data de 25.06.2012 (respectiv obligațiile fiscale aferente lunii mai 2011) au fost calculate penalități de două ori, atât în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.11.2012, procentul penalităților fiind de 10%, cât și în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012, procentul penalităților fiind de 15%.

Contestatoarea precizează că penalitățile calculate eronat pentru obligațiile fiscale care au fost cuprinse în eșalonarea la plată, conform Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012, sunt în sumă de .X. lei.

Contestatoarea susține că la codul 2 "Impozit pe salarii" este menționat documentul nr..X./01.11.2012 pe care nu-l recunoaște, întrucât nu este primit de societate și nu figurează în evidența contabilă a societății.

Contestatoarea motivează că Contractul de cesiune de creanță nr..X. încheiat în data de 27.08.2012, în sumă de X lei, nu a fost înregistrat de către Agenția Națională de Administrare Fiscală la data încheierii acestuia. Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale fiind emisă cu întârziere, respectiv la data de 13.11.2012. Acest fapt a avut consecințe în ceea ce privește calculul accesoriilor pentru codul 2 "Impozit pe salarii" și codul 616 "Impozit pe veniturile din activități desfășurate în baza convențiilor /contractelor civile".

Astfel, contestatoarea arată că la codul 2 "Impozit pe salarii", datorită faptului că plata sumei de .X. lei (conform Contractului de cesiune de creanță nr..X./27.08.2012) nu a stins obligația fiscală la data încheierii contractului de cesiune de creanță, a rezultat un calcul eronat al accesoriilor în cuantum de .X. lei, după cum urmează:

- Accesorii conform Deciziei nr..X./03.12.2012	.X. lei
- Decizia de corecții nr..X./05.12.2012	.X. lei
- Decizia de corecții nr..X./05.12.2012	.X. lei

Total accesorii calculate de către ANAF	.X. lei
Accesorii calculate corect	.X. lei

Diferență (accesorii calculate eronat)	.X. lei

Contestatoarea susține că la codul 616 "Impozit pe veniturile din activități desfășurate în baza convențiilor /contractelor civile", întrucât plata în sumă de

.X. lei (conform Contractului de cesiune de creanță nr..X./27.08.2012) nu a fost operată în evidența fiscală la data încheierii contractului de cesiune, au fost calculate eronat accesorii în sumă de X lei, astfel:

- Accesorii conform Deciziei nr..X./03.12.2012 .X. lei
- Accesorii calculate corect .X. lei

Diferență (accesorii calculate eronat)

.....
X lei

În consecință, contestatoarea solicită admiterea contestației și anularea penalităților în sumă de .X. lei, calculate pentru obligațiile fiscale care au fost cuprinse în eșalonarea la plată, la efectuarea corecțiilor privind calculul accesoriilor pentru impozitul pe salarii și impozitul pe veniturile din activități desfășurate în baza convențiilor/contractelor civile.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.11.2012, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei penalități de 10%, în sumă de .X. lei, pentru ratele de eșalonare neachitate, în temeiul art.12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare și având în vedere Decizia de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale nr.X/08.08.2012.

Documentul prin care au fost individualizate obligațiile de plată este Decizia de eșalonare nr..X./13.02.2012.

Nivelul penalităților a fost stabilit conform art.12 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin **Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012**, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei pentru perioada 27.07.2011 – 03.12.2012 dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de X lei, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale și a altor venituri ale bugetului general consolidat.

Documentul prin care au fost individualizate obligațiile de plată în sumă de X lei sunt: Declarația 112 nr.INTERNT -22/21.06.2011, nr. - .X.XXXX/27.12.2010.

Accesoriile în sumă totală de .X. lei au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de .X. lei reprezentând penalități calculate asupra ratelor de eșalonare neachitate în temeiul art.12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare

Cauza supusă soluționării o reprezintă legalitatea calculării penalităților de 10% asupra debitelor rămase de plată din eșalonarea la plată acordată, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.11.20122, în condițiile în care societatea a pierdut valabilitatea eșalonării la plată a obligațiilor fiscale.

În fapt, se reține că prin Decizia de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale nr..X./08.08.2012, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a comunicat **S.C .X. SRL** că eșalonarea la plată, aprobată prin Decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr..X./13.02.2012, și-a pierdut valabilitatea, începând cu data de 25.06.2012, întrucât obligațiile curente, cu scadență 25.05.2012 nu au fost achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege, respectiv până la data de 25.06.2012, fiind încălcate prevederile art.10 lit.a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere nr.X/08.08.2012, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a comunicat **S.C .X. SRL** că amânarea la plată, aprobată prin Decizia de amânare la plată a penalităților de întârziere nr.X/13.10.2011, și-a

pierdut valabilitatea, începând cu data de 25.06.2012, întrucât obligațiile curente, cu scadență 25.05.2012 nu au fost achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege, respectiv până la data de 25.06.2012, fiind încălcate prevederile art.10 lit.a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.11.2012, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei penalități de 10%, în sumă de .X. lei, pentru ratele de eșalonare neachitate, individualizate ca obligații de plată prin Decizia de eșalonare nr..X./13.02.2012, având în vedere dispozițiile art.12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare și având în vedere Decizia de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale nr..X./08.08.2012.

Prin contestația formulată, contestatoarea susține că *“prin adresa nr..X./25.06.2012 a solicitat punerea în executare a dispozițiilor Sentinței Civile nr..X./02.12.2011 prin care s-a dispus suspendarea Deciziei nr.,X./21.09.2011, sentință executorie de drept conform art.14 alin.4 din Legea nr.554/2004 și redistribuirea plăților efectuate pentru Decizia nr..X./21.09.2011, în contul obligațiilor fiscale aferente lunilor aprilie și mai 2012”*.

În drept, în speță sunt aplicabile dispozițiile art.10 alin.(1) lit.(a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/20 martie 2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, unde se stipulează:

“Condiții de menținere a valabilității eșalonării la plată

(1) Eșalonarea la plată acordată pentru obligațiile fiscale își menține valabilitatea în următoarele condiții:

a) să se declare și să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eșalonare la plată. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege, inclusiv sau până la finalizarea eșalonării la plată în situația în care acest termen se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eșalonate la plată”, coroborat cu art.12 din același act normativ, unde se precizează:

”Penalitate

(1) Pentru rata de eşalonare la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare, potrivit [art. 10](#) alin. (1) lit. c), precum și pentru diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, potrivit [art. 6](#) alin. (4), se percepe o penalitate, care i se comunică contribuabilului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor [art. 111](#) alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

(2) Nivelul penalității este de 10% din:

a) rata de eşalonare, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eşalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, după caz;

b) diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare.

(3) Penalitatea se face venit la bugetul de stat”, precum și cu art.13, alin. (1), alin.(4) din actul normativ invocat mai sus, care prevede:

”,Pierderea valabilității eşalonării la plată și consecințele pierderii acesteia

(1) Eşalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile [art. 10](#) alin. (1). Organul fiscal competent emite o decizie de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată, care se comunică contribuabilului.

[..]

(4) **În cazul pierderii valabilității eşalonării la plată, pentru sumele rămase de plată din eşalonarea la plată acordată, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eşalonate la plată, se datorează o penalitate de 10%. Prevederile [art. 12](#) alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător ”.**

Totodată, conform art.9 alin.(1) din Ordinul nr.1853/2011 pentru aprobarea Procedurii de aplicare a dispozițiilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2011](#) privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată:

“ Eşalonarea la plată acordată își menține valabilitatea în cazul respectării condițiilor prevăzute la [art. 10](#) alin. (1) din ordonanța de urgență”.

Având în vedere dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că pentru menținerea eşalonării la plată contribuabilul avea obligația să achite obligațiile fiscale cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată, eşalonarea la plată putând fi valabilă și în situația în care aceste

obligații erau achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege.

Din actele existente la dosar, în urma analizei situației fiscale de către organul fiscal, se rețin următoarele:

În baza cererii nr..X./30.05.2011, înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr..X./31.05.2011 și în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.29/20 martie 2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr.1853/2011 pentru aprobarea Procedurii de aplicare a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, **S.C .X. SRL** a beneficiat de eșalonarea la plată pentru obligații fiscale în sumă totală de .X. lei, pentru o perioadă de 60 luni, potrivit Deciziei de eșalonare la plată nr..X./05.09.2011.

În conformitate cu art.8 alin.(8) din Ordinului ministrului finanțelor publice nr.1853/2011 pentru aprobarea Procedurii de aplicare a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, unde se precizează că: *“Odată cu emiterea deciziei de eșalonare se emit și deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale eșalonate, calculate până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată”*, a fost emisă decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./21.09.2011, în sumă totală de .X. lei, cu termen de plată 20.10.2011, iar termenul maxim de plată pentru menținerea eșalonării era data de 20.11.2011.

În data de 13.10.2011 a fost emisă Decizia de modificare a Deciziei de eșalonare la plată nr.X în sumă totală de .X. și Decizia de amânare la plată a penalităților de întârziere nr.X în sumă totală de .X. lei, urmare modificărilor și completărilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.29/2011, respectiv art.VIII, pct.16 din Ordonanța Guvernului nr.30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

Prin adresa nr..X./19.12.2011, înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr..X./19.12.2011 societatea a solicitat efectuarea corecțiilor privind plățile din perioada 17.10.2011 – 15.12.2011, în vederea menținerii eșalonării la plată, întrucât plățile nu vizau și Decizia de calcul accesorii nr..X./21.09.2011.

Societatea a solicitat în instanță suspendarea Deciziei de calcul accesorii nr..X./21.09.2011.

Prin sentința nr..X./02.12.2011, se admite acțiunea prin care se dispune suspendarea executării Deciziei de calcul accesorii nr..X./21.09.2011, până la

pronunțarea instanței de fond, cu drept de recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

Menționăm că suma din Decizia de calcul accesorii nr..X./21.09.2011 a fost stinsă anterior emiterii sentinței de suspendare nr..X./02.12.2011, și anume până la termenul maxim de plată, respectiv data de 20.11.2011, termen ce reprezintă condiție de menținere a eșalonării la plată.

În data de 13.02.2012 a fost emisă Decizia de modificare a Deciziei de eșalonare la plată nr.X, în sumă totală de .X. lei pe o perioadă de 56 luni, având în vedere plățile anticipate efectuate de societate în temeiul art.17, alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată.

Prin adresa nr..X./25.06.2012, înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr..X./28.06.2012, societatea a solicitat redistribuirea plăților efectuate pentru Decizia nr..X./21.09.2011, în contul obligațiilor fiscale aferente lunilor aprilie și mai 2012, având în vedere suspendarea executării Deciziei nr..X./21.09.2011, până la pronunțarea instanței de fond.

Din analiza fișei pe plătitor, organul fiscal a constatat că obligațiile fiscale de plată, cu scadență 25.05.2012 nu au fost achitate până la termenul maxim de plată, respectiv data de 25.06.2012.

Având în vedere punctul de vedere al Direcției Generale de Reglementare a Colectării Creanțelor Bugetare nr..X./27.01.2011, înregistrat la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr..X./27.01.2011, aflat la dosarul cauzei, care precizează: *“Creanțele fiscale existente în evidența agentului economic până la pronunțarea unei hotărâri de suspendare se sting conform prevederilor legale.*

Astfel, considerăm că la data la care serviciul/biroul/compartimentul juridic, compartimentul contestații sau alt compartiment abilitat comunică suspendarea executării actului administrativ fiscal, în Subsistemul creanțelor bugetare pentru care a fost dispusă suspendarea la excutarea silită vor fi transferate numai sumele rămase nestinse.

Având în vedere cele exprimate mai sus, opinăm că, numai după data pronunțării sentinței definitive se va proceda la operațiunea de anulare a distribuirii, în funcție de dispozitivul hotărârii, evitându-se astfel , efectuarea mai multor operațiuni de acest tip “, a fost emisă Decizia de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale nr..X./08.08.2012 și Decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților nr.X/08.08.2012.

Prin urmare, în temeiul prevederilor art.13 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.29/20 martie 2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată și ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr.1853/2011 pentru aprobarea Procedurii de aplicare a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a comunicat prin Decizia de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale nr..X./08.08.2012 că **S.C .X. SRL** a pierdut începând cu data de 25.06.2012 valabilitatea eșalonării la plată, aprobată prin Decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr..X./13.02.2012.

Motivul de fapt pentru care s-a constatat pierderea valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale constând în nerespectarea prevederilor art.10 lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.29/20 martie 2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, în sensul că obligațiile curente cu scadență 25.05.2012 nu au fost achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege, respectiv până la data de 25.06.2012.

În conformitate cu prevederile art.13 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.29/20 martie 2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.11.2012, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei penalități de 10% în cuantum de .X. lei pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată acordată în sumă totală de .X. lei.

Prin adresa nr..X./20.09.2012, înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr..X./20.09.2012, societatea a formulat contestație împotriva Deciziei de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată nr..X./08.08.2012.

Prin Decizia nr..X./22.11.2012 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a fost respinsă contestația formulată de **S.C .X. SRL** împotriva Deciziei de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată nr..X./08.08.2012.

Prin adresa nr..X./25.02.2013, Direcția generală de soluționare a contestațiilor a solicitat Direcției Generale Juridice să comunice dacă **S.C .X. SRL** a formulat acțiune la instanță împotriva Deciziei nr..X./22.11.2012.

Prin adresa nr..X./06.03.2013, Direcția Generală Juridică din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a precizat că nu a fost înregistrată nicio acțiune în contencios administrativ cu privire la contestarea acestei decizii.

Pe rolul Judecătoriai .X. se află Dosarul nr..X./329/2012, având ca obiect contestația la executare împotriva actelor de executare silită, respectiv a somației nr.X/.X. și a titlului executoriu nr..X./03.12.2012.

Prin Sentința civilă nr.193/13.02.2013, pronunțată în Dosarul nr..X./329/2012, Judecătoria .X., Județul .X., a respins ca nefondată contestația la executare formulată de contestatoarea **S.C .X. SRL**.

Față de cele reținute mai sus, organul de soluționare investit în prezenta cauză cu contestația îndreptată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.11.2012 nu poate decât să ia act de pierderea valabilității eșalonării la plată, societatea avea posibilitatea să-și exercite toate căile prevăzute de lege cu privire la constatarea organului fiscal de pierdere a eșalonării la plată.

Procedura de contestare a pierderii eșalonării la plată este distinctă de procedura de contestare a titlului de creanță, organul de soluționare neavând competență să se pronunțe asupra acestui aspect, urmând doar să ia act de situația constatată de organul fiscal, motivațiile contestatoarei neputând fi avute în vedere în soluționarea favorabilă a cauzei.

Având în vedere faptul că în mod legal organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei penalități de 10% pentru sumele rămase de plată din eșalonare, în conformitate cu dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia “contestația poate fi respinsă ca: a) *neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X. lei reprezentând penalități stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.11.2012.

2. Referitor la suma de .X. lei reprezentând penalități de întârziere calculate cu cotă de 15% asupra obligațiilor fiscale rămase de plată din eșalonarea la plată acordată

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează penalitățile de întârziere în sumă de .X. lei aferente debitelor rămase de plată, ce au făcut obiectul eșalonării la plată, conform Deciziei de eșalonare

nr..X./13.02.2012 și neachitate până la data emiterii Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei pentru perioada 27.07.2011 - 03.12.2012 dobânzi/penalități de întârziere în sumă totală de .X. lei aferente debitelor cu titlu de impozit pe veniturile din salarii, impozit pe profit, vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate, taxă pe valoarea adăugată, contribuții sociale și impozit pe impozit pe veniturile din activități desfășurate în baza convențiilor/contractelor civile încheiate potrivit Codului civil, din care societatea contestă penalitățile de întârziere în sumă de .X. lei aferente obligațiilor fiscale rămase de plată din eșalonarea la plată acordată, calculate cu cotă de 15%, individualizate ca obligații de plată prin Declarația 112 nr.INTERNT -22/21.06.2011.

Prin contestația formulată, contestatoarea susține că *“pentru obligațiile fiscale care au fost cuprinse în eșalonarea la plată conform Deciziei de eșalonare nr..X./13.02.2012 și neachitate până la data de 25.06.2012 (respectiv obligațiile fiscale aferente lunii mai 2011) au fost calculate penalități de două ori, atât în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.11.2012, procentul penalităților fiind de 10%, cât și în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012, procentul penalităților fiind de 15%”*.

În drept, dispozițiile art.119 alin.(1) și art.120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

"ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

[...].”

În consecință, accesoriile se calculează pentru sume datorate și neplătite în termenul legal la Bugetul general consolidat al statului.

Având în vedere dispozițiile art.120¹ lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, societatea datorează penalități de întârziere în cotă de 15%, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012, calculate pentru debitele rămase de plată din eșalonarea acordată prin Decizia de eșalonare la plată nr..X./13.02.2012, neachitate la bugetul de stat, după pierderea valabilității eșalonării la plată, la data de 25.06.2012, societatea intrând sub incidența prevederilor legale menționate mai sus.

Referitor la susținerile contestatoarei că “*pentru debitele cuprinse în eșalonarea la plată acordată au fost calculate penalități de două ori atât în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.11.2012, procentul penalităților fiind de 10%, cât și în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./03.12.2012, procentul penalităților fiind de 15%*”, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, pentru următoarele considerente:

Din anexa la actul de control contestat rezultă că penalitățile de întârziere în cotă de 15% au fost calculate pentru debitele existente la plată la data întocmirii Deciziei de calcul accesorii nr..X./03.12.2012, o parte din debitele rămase la plată după pierderea eșalonării la data de 25.06.2012, fiind stinse din plățile efectuate la data de 23.08.2012 și respectiv 25.09.2012, așa cum rezultă și din adresa nr..X./01.11.2012 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, aflată la dosarul cauzei.

Se reține că, societatea avea posibilitatea după pierderea eșalonării la plată la data de 25.06.2012, să achite diferența rămasă de plată din eșalonarea la plată acordată prin Decizia de eșalonare la plată nr..X./13.02.2012.

Se reține că au fost calculate penalități de două ori dar în temeiul unor prevederi normative diferite și complementare.

Astfel, penalitatea de 10% a fost calculată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2011 ca o consecință a pierderii eşalonării la plată, iar penalitatea de 15% a fost calculată potrivit Ordonanței Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca o consecință a neachitării la termen a obligațiilor fiscale principale.

Cele de mai sus sunt susținute și de procedura instituită de legiuitor în cazul dobânzilor, unde la art.13 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2011 se prevede expres că dobânzile în cazul pierderii valabilității eşalonării la plată aferente obligațiilor fiscale rămase de plată se calculează potrivit Codului de procedură fiscală.

Astfel, se reține că în cazul în care legiuitorul ar fi intenționat să prevadă o singură penalitate ar fi instituit-o expres, așa cum a procedat în cazul stabilirii dobânzilor.

Referitor la motivația contestatoarei că *“la codul 2 Impozit pe salarii este menționat documentul nr..X./01.11.2012 pe care nu-l recunoaștem, întrucât nu este primit de societate și nu figurează în evidența contabilă a societății”*, din actele existente la dosar reiese că în baza acestuia Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a efectuat reglarea fișei sintetice pe plătitor întrucât s-a constatat că plățile din data de 23.08.2012 și din 25.09.2012 au stins eronat obligațiile fiscale curente și nu obligațiile care au făcut obiectul eşalonării din decizia nr..X./13.02.2012.

Referitor la susținerea contestatoarei potrivit căreia *“Contractul de cesiune de creanță nr..X. încheiat în data de 27.08.2012, în sumă de X lei, nu a fost înregistrat de către Agenția Națională de Administrare Fiscală la data încheierii acestuia. Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale fiind emisă cu întârziere, respectiv la data de 13.11.2012. Acest fapt a avut consecințe în ceea ce privește calculul accesoriilor pentru codul 2 “Impozit pe salarii” și codul 616 “Impozit pe veniturile din activități desfășurate în baza convențiilor /contractelor civile”*, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere următoarele:

În data de 13.11.2012, în baza Contractului de cesiune de creanță nr..X./27.08.2012, încheiat între S.C .X.SRL, în calitate de cesionar și S.C .X. SA, în calitate de cedent, a fost emisă Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr..X./13.11.2012, în sumă totală de X lei, în temeiul prevederilor art.116 și art.117 alin.(6) și alin.(8) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul

de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

- La impozitul pe veniturile din salarii, a fost compensată suma de .X. lei din dreptul de rambursare taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei pentru luna iulie 2012, a S.C .X. SA, cesionată în favoarea S.C .X. SRL .X., compensare efectuată **cu data de 27.08.2012**, data înregistrării contractului de cesiune creanță nr..X.;

- La impozitul pe veniturile din activități desfășurate în baza convențiilor /contractelor civile a fost compensată suma de .X. lei din dreptul de rambursare taxă pe valoarea adăugată, pentru luna iulie 2012, a S.C .X. SA, cesionată în favoarea S.C .X. SRL .X., compensare efectuată **cu data de 27.08.2012**, data înregistrării contractului de cesiune creanță nr..X..

Prin urmare, în conformitate cu dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia *“contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X. lei reprezentând penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale rămase de plată din eșalonarea la plată acordată, calculate cu cotă de 15%, individualizate ca obligații de plată prin Declarația 112 nr.INTERNT -22/21.06.2011.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în temeiul art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiate a contestațiilor formulate de **S.C .X. SRL din .X.** împotriva Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii

nr..X./01.11.2012 și nr..X./03.12.2012 emise de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei penalitățile de întârziere aferente obligațiilor fiscale rămase de plată din Decizia de eșalonare la plată nr..X./13.02.2012, individualizate ca obligații de plată prin Declarația 112 nr.INTERNT -22/21.06.2011.

- .X. lei penalități de întârziere calculate pentru ratele de eșalonare neachitate în temeiul art.12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X